

fotografia

companya
de
viatge

ELENA GARCIA

L'IMPACTE VISUAL I MISTERIÓS DE LES FOTOGRAFIES D'OUKA LEELE I LA BELLESA I L'ENERGIA DELS PERSONATGES ANÒNIMS RETRATATS PEL GRAN ANGULAR DE QUIM BOTÉY PROTAGONITZAREN LES PRIMERES JORNADES FOTOGRAFÍQUES ALCOIMATGE 99. A LA LLISTA DE FOTÒGRAFS CONSAGRATS QUE S'ACOSTAREN A AQUESTA MOSTRA PERSONALMENT O MITJANÇANT LES SEUES CREACIONS —COM ELS JA MENCIONATS O XAVIER MOLLÀ I MIGUEL ORIOLA— DESCOBRÍREM MOLT GRATAMENT LA FORÇA DELS TREBALLS D'ELENA GARCÍA. AQUESTA JOVE FOTÒGRAFA NASCUTA A ALCOI HA ESTAT LA GUANYADORA DEL CONCURS "PORFOLIO", ORGANITZAT PER L'ASSOCIACIÓ FOTOGRAFICA D'ALCOI I LA CAM, AMB LA INTENCIÓ DE PREMIAR EL MILLOR CONJUNT DE FOTOGRAFIES DE TEMA MONOGRÀFIC, AMB UN PREMI DOTAT AMB CENT MIL PESSETES, QUE TENEN COM A FINALITAT EL FINANÇAMENT D'UNA EXPOSICIÓ DE L'AUTORA EN LES PRÒXIMES JORNADES.

Text de Mónica Linares

Amb les fotografies d'Elena viatgem fins al continent americà per a presentar-nos el seu Mèxic. El Mèxic que ella ha descobert a través d'un viatge i al qual ha anomenat *Boca del cielo*:

"*Boca del cielo* forma part d'un projecte realitzat al llarg del meu viatge mexicà on vaig crear una espècie de diari visual. Moltes de les imatges d'aquesta sèrie han estat realitzades mitjançant una càmera d'un sol ús, panoràmica, amb una clara intenció d'acostament al motiu, reflectint el paisatge contemplat, dotat d'una atmosfera especial per l'ús d'una certa tecnologia. Les imatges provenen de la meua intimitat i ara veig algunes més autèntiques, quan descobrisc que són fidels al record que tinc del lloc... on de vegades, tot és massa real."

La mirada que ens proposa Elena en les seues creacions és sempre la mirada d'un viatger, d'un estranger en una terra desconeguda, capaç de sorprendre's i de deixar-se seduir per qualsevol cosa que es trobe al llarg del seu trajecte, una ciutat, una badia, una muntanya, un altre caminant amb qui es creua una mirada... Un camí que pot ser tan distant com el que recorrem en aquesta *Boca del cielo* o tan pròxim com el que ens presentava en la seua anterior col·lecció, *La Marina*, guanyadora del segon premi al millor Portfolio en les III Jornades Fotogràfiques de Guardamar l'any 98, en la que ens mostrava la familiaritat i al mateix temps l'estranyesa d'un paisatge tan conegut per a ella com és Gandia, ciutat on viu en l'actualitat.

Estariem parlant, doncs, d'una fotografia de viatge, narrativa i totalment autobiogràfica, que forma part de la seua vida i de la seua experiència individual i íntima. Així, Elena se serveix de la fotografia "com d'una pantalla en la qual projecta les seues emocions". Encara que confessa no tenir un estil precís i que de moment no sap quina serà la línia que seguiran les seues creacions, el que sí que té clar és que Robert Frank, l'australià Max Pam i Bernard Plossu formen l'univers fotogràfic que més l'interessa. Els punts de la seua ciutat natal, Alcoi, protagonitzaran la seua pròxima exposició, una mostra de fotografies que hi arribarà acompanyada de l'edició del llibre *Vora riu* de la mateixa autora ●

Boca del cielo

"Els més menuts d'aquestes terres, per a ells res, per a tots tot"
Zimacantán, Chiapas

"No olvide su propina al conductor, gracias"
Cañon del suridero, Chiapas

Tomant de Huañulla
Oaxaca

"Comiendo tortillas con la familia de Aldegundo"
San Miguel - Guetzalan, Puebla

Venedora de formatge
Boca del Cielo, Chiapas

*Tingues sempre al cor la idea d'Itaca.
Has d'arribar-hi, és el teu destí,
però no forçis gens la travessia.
És preferible que duri molts anys,
Que siguis vell quan fondegis l'illa,
Ric de tot el que hauràs guanyat
fent el camí,
sense esperar
que et doni més riqueses.
Itaca t'ha donat el bell viatge,
sense ella no hauries sortit.
I si la trobes pobra, no és que Itaca
t'hagi enganyat.
Savi, com bé t'has fet,
sabràs el que volen dir les Itagues.*

Itaca de Kavafis

Tren D.F. - Wadley San Luis, Potosí

